

1 Mosebok 18:1-3

*“HERREN **uppenbarade sig** [ra’áh] för Abraham vid Mamres terebintlund, där han satt vid ingången till sitt tält när dagen var som hetast. Han såg upp, och se, **tre män** stod framför honom. Då han fick syn på dem skyndade han sig emot dem från tältöppningen och bugade sig till jorden och sade: ‘Herre, om jag har funnit nåd för dina ögon så gå inte förbi din tjänare.’”*

Det står att YHWH uppenbarade sig för Abraham i form av en människa. Men hur är detta möjligt? I 4 Mosebok står det att *“Gud är inte en människa.”*¹ Även andra texter i Gamla testamentet visar på samma sak (1 Sam. 15:29; Job 9:32; Hos. 11:9). Aposteln Johannes sade långt senare att *“ingen har någonsin sett Gud”*. Även Paulus sade att *“ingen människa har sett eller kan se”*² den Guden. Därför, om ingen människa har sett eller kan se Gud kan därför inte heller Abraham ha sett Honom. För att omintetgöra eventuella filosofiska spekulationer om att Gud på något sätt uppenbarade sig på ett icke synligt sätt och därför kunde “ses” av människor, bör det poängteras att det hebreiska ordet för “uppenbarade sig” i texten ovan är *ra’áh* och har med *fysisk* uppenbarelse att göra. Men om det nu inte var Gud själv Abraham fick möta, vem var det då? Var det kanske Jesus han fick möta? Det är många som gärna vill göra den tolkningen. Men när vi läser Nya testamentet ser vi att detta inte kan stämma:

*“Sedan Gud i forna tider många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, har han nu **i den sista tiden** talat till oss genom sin Son. Honom har han insatt till att ärva allting, och genom honom har han också skapat världen.”*³

*“Han var utsedd redan före världens skapelse men har **i dessa sista tider** uppenbarats för er skull, ni som genom honom tror på Gud, som uppväckte honom från de döda och gav honom härlighet, så att er tro och ert hopp står till Gud.”*⁴

Innan Jesus föddes i Betlehem talade alltså Gud till fäderna genom sina profeter, men *i den sista tiden* började Gud tala till oss genom sin Son. Detta betyder helt enkelt att Gud inte talade till fäderna genom sin Son, och därmed inte heller till Abraham. Enligt Petrus var visserligen Jesus utsedd redan före världens skapelse, men han uppenbarades inte förrän *“i dessa sista tider”*, vilket ytterligare visar att han inte kan ha uppenbarat sig för Abraham eller någon annan av fäderna. Dessutom finns det ett tydligt belegg för att Jesus inte kan vara den Gud, YHWH, som besökte Abraham. Låt oss ta det i två steg, med början i 2 Mosebok 3:

*”Gud sade till Mose: ‘Jag är den Jag Är.’ Och han sade vidare: ‘Så skall du säga till Israels barn: Jag Är har sänt mig till er.’ Gud sade ytterligare till Mose: ‘Så skall du säga till Israels barn: **HERREN, era fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud**, har sänt mig till er. Detta skall vara mitt namn för evigt och så skall man kalla mig från släkte till släkte. Gå nu och samla de äldste i Israel och säg till dem: **HERREN, era fäders***

---

¹ 4 Mos. 23:19

² 1 Tim. 6:16

³ Hebr. 1:1-2

⁴ 1 Petr. 1:20-21

Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för mig, och han har sagt: Jag har sett till er och vet vad man har gjort mot er i Egypten.⁵

I denna text ser vi orden ”**HERREN, era fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud**”. Det var alltså den Guden som uppenbarade sig för Abraham. Men hur kan vi vara säkra på att Jesus inte är den Guden? Det kan vi utifrån Apostlagärningarnas undervisning. Petrus sade följande till folket i Jerusalem:

”Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, våra fäders Gud, har förhärligat sin tjänare Jesus, som ni utlämnade och förnekade inför Pilatus, när denne hade beslutat att frige honom.⁶

Här ser vi hur Petrus talade om den Gud som uppenbarade sig för både Abraham och Mose, nämligen ”**våra fäders Gud**”. Men samtidigt sade han att Jesus var en *tjänare* åt den Guden, vilket betyder att han inte kan vara densamme. Även Jesus själv hade samma förståelse:

”När det gäller de dödas uppståndelse, har ni då inte i Moses bok läst stället om törnbusken, hur Gud sade till Mose: Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud? Han är inte de dödas utan de levandes Gud. Ni misstar er fullständigt.⁷

Med orden ”**Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud**” syftade även Jesus på den Gud som mötte fäderna. Här ser vi även att Jesus gick vidare med pronomenet ”han”, vilket innebär att han inte på något sätt identifierade sig med den Guden. När han därför sade att ”**Han är inte de dödas utan de levandes Gud**” erkände han att den Gud Abraham och Mose fick möta inte var han själv. Han berättade även en liknelse som också visar på detta:

”Lyssna till en annan liknelse. En husbonde planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg ut en vinpress och byggde ett vaktorn. Sedan arrenderade han ut den till vingårdsarbetare och reste bort. När skördetiden närmade sig, skickade han sina tjänare till vingårdsarbetarna för att få sin del av avkastningen. Men vingårdsarbetarna grep hans tjänare. En slog de, en annan dödade de och en tredje stenade de. Han skickade då ännu fler tjänare än första gången, och de gjorde på samma sätt med dem. Till sist sände han sin son till dem. Han tänkte: De kommer att ha respekt för min son. Men när vingårdsarbetarna fick se sonen, sade de till varandra: Här har vi arvtagaren! Kom, låt oss döda honom, så får vi hans arv. Och de tog fast honom, förde ut honom ur vingården och dödade honom.⁸

Husbonden (Gud) sände först sina tjänare (profeterna) i olika omgångar, för att ”**till sist sände han sin son (Jesus) till dem**”. Gud sände därmed inte Jesus till jorden vid olika tillfällen innan han till sist skulle träda fram som Guds syndfria offerlamm för cirka 2 000 år sedan. Nej, ”**när tiden var fullbordad sände Gud sin Son**”.⁹ Men vilka var då de tre männen som mötte Abraham? Den judiska förståelsen är att det handlade om tre änglar: ”As is apparent from the rest of the narrative, they were actually angels in the ”guise” of men.”¹⁰

---

⁵ 2 Mos. 3:14-16

⁶ Apg. 3:13

⁷ Mark. 12:26-27

⁸ Matt. 21:33-39

⁹ Gal. 4:4

¹⁰ Rabbi Scherman, Nosson. *The Chumash*. The ArtScroll Series. Mesorah Publications, Ltd. 1994 (s. 79).